

ZPRAVODAJ

Okresního výboru KSČM VYŠKOV

Pro potřeby základních organizací KSČM okresu Vyškov

Září / 2018

Vážení čtenáři, vážené čtenářky,

další "okurková" sezona je za námi. V letošním roce po politické stránce byla sice bohatá na události, avšak i přesto věřím, že Vás sluneční paprsky nabily energií na podzimní plýskanice. V minulých dnech se na nás odevšad valila připomínka srpnových událostí 1968. Z novin, televize, internetu, místy jsem se bál otevřít ledničku, aby z ní nevykoukla fotka s tankem z roku 1968. V této souvislosti jsem se účastnil Událostí, komentářů na ČT24, kde mi sekundoval Dominik Feri z TOP 09. Trochu mne mrzí, že se naprosto vytratila připomínka historických souvislostí a jsem velmi zvědavý, jestli dostane takový mediální prostor výročí Mnichovské dohody, kdy Francie a Velká Británie obětovaly Československo Hitlerovi. V důsledku to mír nezachránilo a 360 tisíc Čechoslováků za to zaplatilo životem. Například na masakr ve Vietnamu ve vesnici My Lai, kde vojáci USA vyvraždili několik stovek mužů, žen a dětí média tak trochu pozapomněla.

Už za necelý měsíc budeme znát nová složení zastupitelstev našich měst a obcí. Jsem rád, že tam, kde se podařilo kandidátku KSČM sestavit, ji budou reprezentovat lidé, kteří mají morální kredit i znalosti potřebné k rozvoji obce ve prospěch občanů.

Filip Zachariaš, předseda OV KSČM Vyškov

Předvolební setkání KSČM

KDE: Vyškov – Masarykovo náměstí

KDY: středa 26. září od 14:30 hod.

- Vystoupí: Karel Gott revival Morava

- Občerstvení: volební guláš a jedno pivo zdarma

ZAMYŠLENÍ NAD 21. SRPNEM 1968

Nechci, aby článek vyzněl jako obhajoba Obsazení Československa vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968. V uvedeném roce mi bylo 13 let, bydlel jsem v malé slovenské vesničce.

V rodině soukromého zemědělce, ve které jsem byl oprostěn od nějakých politických debat a navíc byly prázdniny a tak i od názorů pana faráře nebo učitele, kteří byli od dědiny vzdáleni 5 km.

Je pravda, že jako děti jsme pásli dobytek (v dědině nebylo JZD) a tyto dny jsme prožívali se strachem, báli jsme si zapálit ohýnek, který byl vždy nedílnou součástí pasení k opečení domácího špeku, jako svačiny. Také doma rodiče vytvářeli zásoby potravin, mýdla a sirek. Uvědomovali si, co za války chybělo.

Dovolte mi, abych po uplynutí 50-ti let hodnotil situaci v kontextu jiných válečných konfliktů, respektive řešení konfliktních situací. Rok 1968 nemůžu nazvat válečným konfliktem. Bylo to prostě obsazení území v rámci polarizace světa a také si myslím že i v duchu výsledků Druhé světové války. To ponechám novodobým historikům k zamyšlení.

Každý konflikt přináší oběti a každý konflikt je výsledkem politického zadání pro ozbrojené síly, které musí dostupnými prostředky hájit politické cíle.

Ted' si srovnáme způsob obsazení území vojsky Varšavské smlouvy vojsky vedené SSSR a vojsky NATO vedené USA To znamená, že volba prostředků k dosažení cílů vojsk Varšavské smlouvy a NATO je diametrálně odlišná.

1. Způsob obsazení území:

1.a. Na jedné straně pozemními a diplomatickými prostředky a vyjednání stabilizace situace = politické urovnání.

1.b. Na druhé straně bezhlavým bombardováním bez politického urovnání

destabilizace situace = bez jakéhokoliv řešení.

2. Účast:

Vojska SSSR do ozbrojených konfliktů v období fungování Varšavské smlouvy nepovolávali občany jiných členských států do vojnového konfliktu. Třeba ve vojně v Afganistanu (1979 – 1989) umírali a byli raněni jejich občané a umírali za jejich zájmy.

Vojska USA po ukončení bezhlavého bombardování povolávají kontingent vojáků všech členských států NATO a naši vojáci umírají za zájmy USA. Opět připomínám, že se nejedná o obhajobu ani jednoho ze způsobu řešení konfliktu. Snažím se poukázat na jednom příkladu války v Afganistanu, rozdíl v členství ve vojenské organizaci.

Závěrem mi dovoluji zamyšlení se nad výsledkem onoho data 21. srpna 1968. Myslím, že prozíratelnost našich vedoucích politiků zabránila tomu, aby nedošlo k masivním ztrátám na životech občanů, a situace se vyřešila bez krveprolití.

Ing. Florián Kostrbík
Předseda ZO KSČM Olšany

FILIP ZACHARIAŠ HOSTEM NÁRODNÍHO KONGRESU KOMUNISTICKÉ STRANY ITÁLIE

Národního kongresu Komunistické strany Itálie (PCI) se zúčastnil v italském Orvietu také člen VV ÚV KSČM a předseda OV KSČM Vyškov Filip ZACHARIAŠ. "Jde o to, aby se Evropa věnovala potřebám lidí, aby existovala platforma, která nikdy neobětuje člověka za úzký ekonomický zájem. Jde o rozvoj partnerství mezi národy a budoucnost, v níž bude zdravý a kvalitní život člověka tím jediným

programem. Při sjezdu PCI se sešli zástupci levicových a komunistických stran z celého světa - jsem rád, že mohu být mezi nimi! Velmi příjemně mně překvapilo, jak svět ctí značku "made in Czechoslovakia" - mnozí u nás studovali, pracovali, podíleli se na vědě...Jsem hrdý, že u tohoto kongresu mohu za KSČM a naši republiku být," dodal Zachariaš, který na kongresu aktivně vystoupil.

(red)

BEZ TELEVIZE SNADNO

Proč nemám televizi? Protože je pro mne zbytečná. Když jsme se před časem rozloučili s manželkou, věnoval jsem televizi, která jí zpestřovala poslední měsíce života, příteli. Proč jsem si telkou nezpestřoval zbytek svých dnů já? To je tak. Mám docela rád výměnu názorů na aktuální problémy a často potřebuji své vědomosti rozšířit o nové informace, abych si byl schopen vytvořit vlastní názor tak říkajíc se znalostí věci. Nevyhýbám se ani sporným diskusím se známými, kteří zastávají rozdílné názory než já. Často to přispěje k tomu, že svůj názor pozměním, jsou-li argumenty diskutujícího působivě. Naprosto však netoužím po tom, abych platil za to, že mi někdo svůj názor vnucuje, dokonce mnohdy i urážlivým způsobem. Netoužím po tom, aby mi

někdo vysvětloval, že mé názory, podložené nejen vědomostmi, ale i dlouhými desetiletími aktivního života, jsou blbé, nekulturní, že svědčí o mé příslušnosti k té nevzdělané tupé většině občanů, co někoho chybně zvolila, či dokonce že jsem příslušníkem jakéhosi nevzdělaného stáda..

Ostatně pro důchodce není 145 Kč měsíčního poplatku + třeba další dvě tři stovky za dodání signálu zanedbatelnou částkou. Nicméně bych televizi sledoval, pokud bych měl zájem – a platil bych.

Jenže, jak říkám, když zemřela manželka, telku jsem odstranil z bytu a na příslušném úředním místě vyplnil požadovaný formulář odhlášky.

Netěšil jsem se z netelevizní svobody dlouho. Došel mi jakýsi doporučený papír, který mne upozorňoval, že Big television brother vidí, sleduje a koná. Upozorňovali mne na zjištění, že v mém bytečku je přípojka k elektrické síti, a jak to, prý, že neplatím telepoplatek?!?

Nejprve mne překvapila špionážní důslednost veřejnoprávní televize, s níž neváhá upomínat každého občana, který žije v bytě s elektřinou, že – potvůrka jedna neukázněná – neplatí české televizi poplatky za její nevyžádané služby. Problém jsem vyřešil pomocí internetu. Sice nechťeli ochotně věřit, že prostě o televizi nestojím, nicméně zatím nevyslali (stejně by to bylo zbytečné) ke mně do bytu fízla, aby se

přesvědčil, zda třeba někde v kostnu či na dně skříně neukrývám nepřihlášený televizní přijímač.

Zamyslel jsem se hned ze tří důvodů.

Zprvė, proč bych měl platit jedné televizi, když třeba právě o její program vůbec nemám zájem? Zadruhé mi nedochází dodnes, proč bych měl platit za to, aby mi někdo vykládal, že jsem hlupák s mylnými názory, protože jsem volil někoho jiného, než Kdosi tam Nahoře – tedy na Kavčácích – považuje za jediné správné. Zatřetí proč bych z celé škály mediálního světa – v tomto případě televizního – měl platit právě jen a jen tomu, o něhož zájem nemám? Třeba u novin to tak není. Tam odebírám ty, o které stojím, či neodebírám žádné – aniž by mne někdo dotazoval, jak to že nekupuji a hlavně neplatím, když číst umím?

V zásadě je to tak, že někdejší po desetiletí trvající monopol na obrazovou informaci televize ztratila stejně, jako poklesl zájem o pohyblivé obrázky, když si mohu koupit a prostřednictvím jiných technických zařízení promítnout právě to, oč stojím, ne co mi Někdo, tam Nahoře chce vnutit.

Přitom je sporné, zda se fake news více blíží mé názory, které sdílím s přáteli, nebo ty televizní nálezvárný, zejména politické a mezinárodní.

Jan Štětina

“
Je děsivé, že máme soudní systém,
který je schopen propustit na
svobodu osobu pana Janouška, který
opilý najížděl do člověka, nechat
v klidu Bakaly a jiné vykutálence,
ale sebrat střechu nad hlavou lidem,
kteří si – ač už jednou podvedeni – za
své peníze dobudovali bydlení!

Kateřina Konečná
poslankyně evropského parlamentu

DÍK SODRUHU ŠŮSTKOVI

Soudruh Šůstek věnoval na počest slavných výročí knihu, která se pohledem z levého spektra vrací ke 170. výročí Manifestu komunistické strany a 100. výročí socialistické revoluce v tehdejším carském Rusku.

Kniha, která vyšla jeho vlastním nákladem, je věnována okresní organizaci KSČM na Vyškovsku. Snad si zaslouží ještě několik slov objasnění.

Současná „svobodná“ propaganda nenajde na uvedených příležitostech nitku suchou. Vše, co má socialistický či komunistický nádech, je dnes u nás prohlašováno za nelegitimní. Podle toho

by bylo nelegitimní i vítězství Rudé armády nad německou agresí, nelegitimní by byla i třeba první vesmírná mise Gagarina, nelegitimní by bylo i to, že z pologramotného státu se během 20. století stal vyspělý kulturní národ, který feudální podřízenost nahradil jistou občanskou rovností. Stát s rozvinutou vzdělaností i technologickými špičkovými výrobami, s podstatně vyšší životní úrovní, než umožňoval carismus. Podobně jako u nás by bylo nelegitimní mnohanásobné zvýšení nejen výroby, ale i životní úrovně, bytové kultury a třeba vzdělání, dosažené v době socialismu.

Dnes se jednostranně vyzdvihují chyby i zločiny, k nimž za předchozího režimu došlo, aniž by se přihlíželo k podmínkám, které byly nejen vnitřní, ale i vnější, tedy včetně ozbrojeného škůdce socialistickým zemím. Právě pro jistou jednostrannost dnešního pohledu je dobré, že dr. Šustek zpracoval pohled na popisované události z druhého úhlu, tedy z pozice snažící se o objektivní popis významné etapy světového vývoje. Dnešní mladý člověk se při čtení či komentování Manifestu KS zpravidla dívá na text dnešními očima. Jenže abychom správně pochopili význam i průběh událostí, je třeba znát nejen dnešní, ale zejména dobové podmínky. V současném vyspělém světě jsou podmínky práce zaměstnanců podstatně přijatelnější, než byly před třeba jen stoletím. Jenže právě ty tehdejší podmínky vedly k úsilí o odstranění vykořisťování a k budování socialistické společnosti. A přece. Není to zapomenuto, že před několika roky v Bangladéši, kde víc než tisícovka šiček vyráběla pro americké firmy v bídných podmínkách a za bídnou mzdu zboží, které se pak stalo zdrojem vysokých zisků příslušných vlastníků firmy. Aby nemohly dívky opustit pracoviště, byla budova zamčená po celou pracovní dobu. Také proto, když se konstrukce budovy hroutila, nemohly se zaměstnankyně zachránit útekem, takže mnoho přes tisíc dělnic tam v

troskách zahynulo. Na podobné kořistění z cizí práce reagoval Manifest KS, na podobné podmínky a utrpení vyvolané světovou válkou panstva za rozšíření jejich panstva a moci reagovali bolševici v říjnové revoluci. Podle mého názoru je přínos uvedené publikace právě v tom, že dnešním mladým předkládá a nám starším připomíná levicový pohled na události. Pravicový či prostě dobový pohled máme dnes a denně k snídani, obědu i večeři v televizi a většině sdělovadel. Kdo chce na základě vlastního uvažování dojít k zdůvodněnému a zasvěcenému pohledu, musí dotýcnou událost poznat z různých materiálů. Právě k tomu tato a podobné autorovy práce z dřívějška dobře poslouží.

Jan Štětina

AFGHÁNISTÁN

Další čeští vojáci byli zabití v tak zvané misi v Afghánistánu. Kolem této tragédie se rozpoutal v tisku i na různých webech vášnivý spor, zda zabití byli hrdinové či prostě padli v dobře zaplacené práci. Ne, v tom není problém. Oni prostě plnili úkoly v souladu se svou přísahou a s našimi zákony. Přijali dobrovolně riziko, které služba v profesionální Armádě České republiky nese, a zaplatili je svým životem. Není ani moudré, ani morální zneužívat smrti lidí k té či oné politické kampani. Ti mrtví

si zaslouží úctu jako každý, kdo plnění svých pracovních povinností zaplatil svým zdravím či dokonce životem. Problém či otazník vidím jinde. Někdejší Afghánské království bylo vcelku stabilním útvarem. Pokusy o modernizaci země však byly zastaveny ultrakonzervativními předáky kmenů a duchovními převratem v roce 1973, který nastolil období nevyváženosti, neklidu a bojů.

V roce 1978 se k moci dostala v podstatě komunistická vláda, která požádala Sovětský svaz o podporu. V roce 1979 tam SSSR poslal svá vojska. Ta do značné míry sice zajistila na většině území poměrný klid (například jistou náboženskou uvolněnost – třeba v tom, že ženy mohly chodit do školy -, nicméně s podporou islámské opozice podporované USA a Pákistánem nedosáhli interventi toho, aby v zemi nastal klid. Pak v závěru Gorbačovovy tak zvané perestrojky sovětské jednotky Afghánistán opustily, načež postupně zemi ovládl Tálibán, v podstatě produkt dřívější protisovětské podpory Američany a Pákistánem.

Zajímavé je, že ač jsme byli jako ČSSR členy Varšavské smlouvy, nikdy sovětské velení nepožádalo (nebo československé nevyslovalo souhlas), aby naši vojáci Sovětskou armádu v Afghánistánu svou spoluúčastí podpořili.

Pak se Tálibán ukázal jako islamistická síla. Dokonce poskytl útulek vůdci a

některým jednotkám al Kájdý. Neukázal se být Americe vděčným za předchozí podporu. Naopak, stal se jistou základnou islamismu. Pak po smutném a tragickém 11. září 2001 rozhodly USA, že udělají v Afghánistánu pořádek. Od roku 2001, kdy poměrně snadno bylo tehdejší Afghánské vedení poraženo, zuří v zemi v podstatě občanská válka. Jenže její „hnací silou“ jsou opět zahraniční vojska. tentokrát ne ruská, ale především americká. Na rozdíl od Varšavské smlouvy, která ve svých aktivitách hranice Evropy nepřekročila, Severoatlantické obranné společenství „se rozhodlo“ být s americkou armádou solidární. Ač Afghánistán nemá s Atlantikem (severním jako jižním) nic společného, jednotlivé státy NATO – ne vždy ochotně – poskytují své peníze a vojáky, aby se pozice USA v okupované zemi alespoň nezhoršovala. Zkrátka. Životy a osudy i našich vojáků se staly hracími kartami amerického světovládného pokeru. Divme se, že prezident Trump až vyděračsky prosazuje výrazné zvyšování vojenských nákladů zemi NATO, když se stále obtížněji prosazuje požadavek: America the first!

(red)

NAŠE VOLBY?

Někdy mi naše volby připadají jako slavná laterna magika. Návštěvníci – voliči – mají možnost volby, jakým směrem se má společnost v dalších letech ubírat. Jenže vedle voličů jsou tady i silnější vlivy, tedy mediální a finanční možnosti jistých vrstev.

Průběh voleb je pak podobný, jako promítání filmu v té laterně. Volby vypuknou v jisté fázi, v níž se společnost nachází. Je proto voličům předložena řada programů, které by měly obsahovat návrhy řešení, tedy jak postupovat dále. Zkrátka. Film se v jisté fázi zastavil a účastníkům je předložena možnost volby mezi několika různými pokračováními. Samozřejmě potud vše je demokraticky v lajně.

Jenže ať voliči-diváci zvolí jak chtějí, vždy je nakonec vyústění takové, jaké si představují či přejí autoři, což jsou ti, které ani neznáme, ale co svým vlivem rozhodnou.

Pravda, teoreticky je možné, že nakonec diváci-voliči zvolí jiné pokračování, než si autoři v pozadí vymysleli a přejí. Pak ovšem nastoupí těžká jízda kritiků, která se nezastaví ani před označením většiny voličů za nevzdělanou spodinu či dokonce lůzu. Ti „nesprávně“ zvolení jsou pak veřejně tupení, uráženi a pokud se na nich pořád ještě najde nitka suchá, hned je na ni vylita cisterna pomluv a špíny.

Takže většinová volba dle „slušných demokratů“ vlastně nemá platit, protože byla chybná a film musí pokračovat podle scénáře autorů.

Nezdá se vám to docela z našeho života? Prostě podle opoziční pseudokoalice je demokratické to, co vyhovuje panstvu, jímž jsou vydržováni.

A co, když se někteří ne a ne podřídí těm slušným demokratům? Prostě se o takových nemluví, případně se urážejí bez ohledu na pravdu a slušnost, o lásce ani nemluvě. Nejen KSČM to pociťuje dnes a denně.

(red)

KANDIDÁTKY A KANDIDÁTY ZA KSČM MŮŽETE VOLIT V TĚCHTO MĚSTECH A OBCÍCH:

Vyškov, Bučovice,
Slavkov u Brna, Rousínov,
Ivanovce n. Hané,
Mor. Málkovice, Drnovice,
Račice-Pístovice, Lovčičky,
Vážany n. Litavou, Otnice,
Hlubočany, Kučerov, Nové Sady,
Nesovice, Hvězdlice, Snovídky,
Letonice, Pustiměř.

**Všem členům a sympatizantům, kteří
oslaví v září své narozeniny, přejeme
pevné zdraví, spokojenost a spoustu
životního optimismu.**

OV KSČM VYŠKOV

Telefon: 725 646 076

e-mail: ov.vyskov@kscm.cz

<http://www.vyskov.pohled-zleva.cz>

www.facebook.com/kscm.vyskov